

Dossier 2019

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA (*Spring Awakening*) és un musical pop rock que tracta sobre l'amor adolescent, la repressió, la por, l'abús de poder i la incomprensió. El musical ha aconseguit commoure espectadors d'arreu del món des de la seva estrena l'any 2006 a l'Off Broadway de Nova York.

SINOPSI

Considerada una peça de culte, ha tingut diverses produccions internacionals, i s'ha estrenat en escenaris de Nova York (Broadway), Londres (West End), Viena, Buenos Aires, diverses gires pels Estats Units i pel Regne Unit... i ara, Barcelona. La producció original de Broadway l'any 2006, va guanyar **8 premis Tony** i 4 premis Drama Desk.

Melchior és un jove intel·ligent i astut que, gràcies als llibres, ha après diversos aspectes sobre la sexualitat humana que la societat s'obstina a amagar i ratllar de tabú. Ell és el confessor del seu amic i company de classe Moritz, que li explica que se sent torturat davant els somnis eròtics que acompanyen les seves nits. D'altra banda, la dolça Wendla que fracassa en l'intent que la seva mare li expliqui com s'engendren els nadons, es retroba amb Melchior i entre ells sorgeix alguna cosa especial.

L'espectacle, que conté **19 números musicals**, està dirigit per **Marc Vilavella** (*Aquests cinc anys, Homes Foscós, Mar i Cel, la Barni Teatre, La Família Addams*), la coreografia és d'**Ariadna Peya** (*Cia. Les Impuxibles, Grease, el musical, Maremar*), la direcció musical de **Gustavo Llull** (*Poe de Dagoll Dagom, Operación Triunfo, Fun Home*) i la traducció catalana de **David Pintó** (*Ajudant de direcció de Dagoll Dagom, MARES I FILLES i HOMES FOSCOS*). **Jordi Bulbena** (Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Comediants) ha creat l'escenografia i el vestuari.

La producció catalana del musical està produïda per **Origen Produccions** (Marc Flynn, Rubén Yuste i Oriol Miras). Es va estrenar el 14 de novembre de 2016 al **Teatre Gaudí de Barcelona** i degut a l'èxit de públic i crítica es va estrenar la **Teatre Victòria de Barcelona**, el passat 10 d'abril de 2018.

L'espectacle ha estat nominat a **2 premis Butaca** i ha guanyat **2 premis de la Crítica de Barcelona**, **3 premis del Teatro Musical de Madrid** i **2 premis Broadway World Spain**. Gairebé 17.000 persones ja han gaudit del musical!!!

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA

Una producció d'ORIGEN PRODUCCIONS

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA adaptada per **David Pintó**, és la producció catalana del musical “**Spring Awakening**”.

Llibret i lletres: **Steven Sater**

Música i orquestracions: **Duncan Sheik**

Basat en l'obra de **Frank Wedekind**

LES NOIES

Wendla Bergman: **Elisabet Molet**

Ilse Newmann: **Clara Altarriba / Laura Daza**

Martha Bessell: **Jana Gómez**

Thea: **Clara Solé**

Anna: **Mireia Coma**

Mariana Weelam: **Carme Milán**

ELS NOIS

Melchior Gabor: **Marc Flynn**

Moritz Stiefel: **Eloi Gómez**

Hanschen Rilow i Ulbrecht: **Dídac Flores / Guido Balzaretti**

Ernst Robel i Reinhold: **Marc Udina**

Otto Lammermeier i Rupert: **Roc Bernadí**

Georg Zirschnitz i Dieter: **Raimon Ferrer**

Bobby Maler: **Bittor Fernández**

Amb la col·laboració especial de **ROSA VILA** i **ROSER BATALLA** interpretant els personatges **ADULTS FEMENINS** i **MINGO RÀFOLS** i **ISAAC ALCAYDE** interpretant els personatges **ADULTS MASCULINS**.

MÚSICS

Xavier Viader / Berenguer Aina / Nacho López / Glòria Casanovas / Marta Salas / Stéfano Pompilio / Gustavo Llull

Covers músics: Cindy Izzillo / Dani Peña / Victor Nin / Toni Corrales / Borja Gimeno / Carlos Cantú

EQUIP

Direcció: Marc Vilavella

Direcció musical: Gustavo Llull

Coreografia: Ariadna Peya

Producció executiva i gerència: Rubén Yuste i Oriol Miras

Producció artística: Marc Flynn

Escenografia i vestuari: Jordi Bulbena i Marc Udina

Ajudanta de direcció: Eva Serrasolses

Coach vocal: Sònia Rodríguez

Arranjaments vocals: AnnMarie Milazzo

Orquestracions de cordes: Simon Hale

Disseny d'il·luminació: Dani Gener

Disseny de so: Cesc Mojica

Perruqueria: Rodelas Perruquers

Regidoria: Mara Fernàndez

Ajudanta d'escenografia: Anna Piqué

Confecció vestuari femení: Maria Rosa Busqué

Construcció escenografia: Miquel Giménez

Construcció decorats: Germans Castells

Direcció de producció i administració: Marc Molina

Ajudant de producció: David Puig

Direcció comercial i patrocinadors: Juan José Cordero

Relacions públiques: Susana Serra

Relacions internacionals: **Nick Flynn**

Disseny logotip i aplicacions diverses: **Ander Soto**

Disseny gràfic, fotografia i vídeos: **Fran Granada**

Comunicació i màrqueting: **BARC Comunicació i 3xtr3s**

Fotografia: **Paula Costas**

Distribució i management: **ANEXA Teatre**

Agraïments: **Dagoll Dagom, Tricicle, Anexa, Dani Seoane, Juan Carlos López, Marc Garcia Rami, Sara Pérez, Laia Piró, Laura Mejía, Pau Doz, Laura Olivella, Bernat Hernández, Som-hi Dansa, Víctor Yuste, Tina Schneider, Élia Farrero, Montse López, Illa de l'Aire, Caboclo (your hand made shoe), Ever Blanchet (i tot l'equip humà del Teatre Gaudí), Pilar Albadalejo, Germans Castells i tot l'equip humà del Teatre Victòria de Barcelona i de l'empresa 3xtr3s.**

Patrocinadors: **Rodelas Perruquers, Montibello, Revlon, Dance esCool, Escola Memory, Mithos, Wavefactory Soundworks i Crea Dance Academy.**

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA

es presenta gràcies a un acord especial amb Music Theatre Internacional (MTI).

www.MTIShows.com

Primer acte

Wenla Bergmann, una adolescent alamana de finals de segle XIX, es lamenta de què la seva mare no li ensenyi “la manera adequada d’afrontar les coses” ni les lliçons de vida que hauria d’aprendre (*“Mama who bore me”*). Li demana a la seva mare que ja és hora de saber d’on venen els nens, tenint en compte que està a punt de ser tieta per segona vegada. La seva mare no s’atreveix i simplement li diu que es pot concebre un fill quan “una dona estima al seu marit, i només al seu marit, amb tot el seu cor”. Aparentment, les altres noies joves de la ciutat són igual d’innocents i estan molestes pel poc coneixement que reben (*“Mama who bore me” Reprise*).

A l’escola, un grup d’adolescents estudien a Virgili a les seves classes de llatí, quan Moritz Stiefel, un noi molt nerviós i impulsiu, falla al citar una frase mig adormit, fet pel qual és castigat amb duresa. El company de Moritz, el rebel i intel·ligent Melchior Gabor, intenta defensar-lo, però el mestre no ho tolera i el golpeja amb una fusta. Melchior reflexiona sobre la superficialitat i el pensament estret de l’escola i de la societat, expressant la seva intenció de canviar les coses (*“All that’s known”*).

Moritz descriu un somni que ha tingut i que el desperta cada nit i no el deixa dormir, i Melchior es dona compta de què es tracta de somnis eròtics que Moritz confon amb senyals de bogeria. Per tranquil·litzar-lo Melchior, que ha après sobre sexe llegint llibres, li diu que tots els nois tenen aquests somnis a la seva edat. Els nois comparteixen efusius els seus pensaments i desitjos sexuals frustrats (*“The bitch of living”*). Moritz, que no se sent còmode parlant del tema, li demana informació en forma d’assaig, complert i il·lustrat.

Algunes noies es reuneixen després de l’escola i bromegen entre sí, somniant amb casar-se amb els nois de la ciutat. El número 1 de la llista és el guapo, intel·ligent i rebel Melchior (*“My junk”*). Mentrestant, Hänschen es masturba d’amagat mirant una postal eròtica, i Georg té fantasies amb la seva professora de piano.

Moritz ha estudiat amb detall l’assaig que li va escriure Melchior, però es queixa de que el seu nou coneixement només ha provocat somnis més vius i tortuosos. Melchior tracta de calmar al seu amic, però Moritz fuig frustrat. Tots els nois i noies expressen els seus desitjos d’intimitat física (*“Touch me”*).

Buscant flors per a la seva mare, Wendla es troba amb Melchior. Comparteixen records de la seva amistat de nens (que es va anar debilitant amb el pas del temps) i passen una estona asseguts davant d’un arbre, junts. Tots dos pensen en la possibilitat de cedir als seus desitjos i impulsos físics, però no ho fan (*“The word of your body”*).

A l'escola, Moritz revisa els resultats dels seus exàmens parcials i s'emociona al saber uns bons resultats, però el mestre li comunica que són molts i tots no poden passar de curs, i ell no té nota suficient pels estàndards de l'escola.

Martha, una de les noies adolescents, admet accidentalment a les seves amigues els abusos per part del seu pare (incloent abús sexual), i que a la seva mare li és indiferent. Les noies s'horroritzen, però Martha els hi fa prometre que no ho diran a ningú, per no acabar com Ilse, una amiga de la infància de la que també abusaven i la van fer fora de casa seva (*"The dark I know well"*). Més tard, Wendla se'n troba de nou amb el Melchior al bosc i li explica tot sobre la Martha. Melchior queda aterrat, i Wendla li demana que li pegui amb un pal per tractar d'entendre el sofriment de la seva amiga. Melchior es nega rotundament, però ella insisteix. Al final cedeix, però es deixa portar i arremet amb les seves pròpies frustracions sobre Wendla. Fastiguejat de sí mateix, fuig i la deixa al terra plorant. Wendla es dona compta de que Melchior ha deixat el seu diari al terra i se l'emporta.

Moritz suspèn el seu exament final, i el seu pare reacciona amb duresa dient-li que mai progressarà a l'escola. En lloc de comprendre el dolor de Moritz al seu pare només l'importa el que diran quan el vegin al carrer com el pare que ha fallat amb el seu fill. Moritz recorre a la mare de Melchior, la seva única amiga adulta, i l'escriu una carta demanant-li diners per fugir a Amèrica. Ella, tendra però amb fermesa, no accepta i li promet escriure als seus pares per a dir-lis que no siguin tant durs amb ell (*"And then, there were none"*). Finalment Moritz, sense sortida, comença a barallar la possibilitat del suïcidi.

En un paller, durant una tempesta, Melchior es lamenta de la seva frustració per estar atrapat entre l'infant i l'adult (*"The mirror-blue night"*). Wendla el busca un cop més, per tornar-li el seu diari. Comencen a fer-se petons. Wendla es resisteix. No entenen el que els hi passa, i es neguen a sortir del que coneixen. Melchior insisteix amb una barreja d'afecte i força bruta. Acaben tenint relacions (*"I believe"*). Quan Melchior comença, Wendla plora, i es fa un fosc a l'escenari.

Segon acte

Wendla i Melchior acaben l'acte sexual i reflexionen i en parlen (*"The guilty ones"*). Moritz, després d'haver ser expulsat de casa seva, passeja per la ciutat amb una pistola (*"Don't do sadness"*) quan es troba amb l'Ilse, la seva amiga de la infància. Ella està secretament enamorada d'ell, i li explica que ha trobat un refugi a una comuna d'artistes, i recorden quan jugaven de petits (*"Blue wind"*). Ella el convida a marxar a casa i a acompanyar-la i reviure més records, però ell es nega (*"Don't do sadness / Blue wind"*). Després de fer-se un petó, i confessar-se mútuament els seus sentiments, el Moritz es

nega i l'Ilse marxa angoixada i molesta. Al donar-se compta dels seus sentiments envers ella, ell canvia d'opinió, la crida, però ella ja no hi és. Sol, i sentint-se abandonat es dispara un tret.

Al funeral del Moritz, cada noi (Ilse inclosa) deixen una flor a la seva tomba mentre tracten les raons del seu suïcidi i del maltractament dels seus pares ("*Left behind*"). A l'escola, els mestres tracten de desviar l'atenció del tema, intentant demostrar que ha sigut conseqüència directa de les seves accions. Busquen entre les coses del Moritz i troben l'assaig que li va escriure el Melchior. Aprofiten l'oportunitat per culpar-lo de la seva mort, i encara que no reconeix que sigui culpable, reconeix que no pot fer res per lluitar contra ells i ser expulsat ("*Totally fucked*"). Aquella nit, en un altre lloc, Hänschen es troba amb el seu company Ernst, tímid i delicat. Hänschen comparteix la seva visió pragmàtica de la vida amb ell abans de seduir-lo ("*The word of your body*" Reprise).

Wendla està malalta i la seva mare la porta al metge. Ell li dona un medicament assegurant que és anèmia i que millorarà, però parla en privat amb la mare i li diu que està embarassada. Quan la mare parla amb la filla, Wendla no entén com ha pogut passar, i es dona compta de què la mare la va mentir quan li va preguntar sobre la concepció. La mare no vol sentir-se culpable i pregunta pel responsable de tot això. Finalment Wendla li ensenya una carta apassionada que Melchior li va enviar. Al final acaba convençuda del seu futur fill ("*Whispering*").

Mentrestant, els pares del Melchior discuteixen sobre el destí del seu fill. La seva mare no creu que escriure l'assaig fos motiu suficient per a la mort del Moritz, però el pare la convenç de portar-lo a un reformatori explicant-li el tema del embaràs de Wendla (però sense explicar-li res a Melchior).

Durant aquest temps Melchior i Wendla només mantenen contacte a través de cartes gràcies a l'Ilse. Al reformatori, Melchior es fica en una baralla amb uns nois que li han agafat una carta que acaba de rebre de Wendla i la utilitzen en un joc de masturbació. Mentre un dels nois llegeix la carta en veu alta, Melchior s'entera de que Wendla espera un fill seu, i escapa de la institució per a buscar-la.

Quan Melchior arriba a la ciutat, envia un missatge a l'Ilse per a què els reuneixi al cementiri a mitja nit, però ella no pot fer res. Al cementiri, Melchior troba la tomba de Moritz i es jura a sí mateix que ell i la Wendla criaran al seu fill en un ambient compassiu i obert. Wendla comença a trigar i Melchior es preocupa. Mirant al seu voltant descobreix una tomba que no havia vist abans. La llegeix i descobreix que és de la Wendla, que va morir com a conseqüència d'un avortament mal fet. Destrossat pel dolor, treu una navalla d'afaitar amb la intenció de suïcidar-se però els esperits de Moritz i

Wendla s'aixequen de les seves tombes per donar-li fortalesa ("*Those you've known*").

Liderats per l'Ilse, el repartiment complert puja a l'escenari a cantar el darrer tema ("*The song of purple summer*").

Paraules del director... Marc Vilavella

Crec que no m'equivoco si asseguro que tots, absolutament tots, en algun moment vam sentir, per primer cop, la primavera.

Vam sentir que dins nostre passaven coses, que ens transformàvem. Vam començar a sentir el plaer, que encara ressona. També vam començar a sentir el dolor, que segurament també encara ressona...

Ens situàvem davant del món, ens rebel·làvem contra el que ens semblava injust o incomprendible. Ho posàvem tot en dubte, i alhora cercàvem "la veritat". Demanàvem (perdó, exigíem) allò que volíem. Fins i tot si no sabíem ben bé el que volíem. Però l'important és que ho començàvem a saber. I també començàvem a tenir, o a cercar, una identitat pròpia. Perquè alguna cosa dins nostre ens deia que havíem de tirar endavant amb els nostres somnis, les nostres idees i els nostres impulsos encara que això significués una lluita aferrissada amb tot allò que ens volia controlar i que ens deia com havíem de fer les coses. Perquè les coses s'havien de fer d'una manera perquè havien de ser d'una manera. Que no era la nostra, és clar.

Però el fet és que la primavera dins nostre despertava i encara que fos en silenci o a crits, o a crits ofegats, assumíem amb rabiosa energia la responsabilitat de començar a prendre les nostres pròpies decisions, encara que això significués el trencament amb allò establert. Encara que pel camí corréssim el risc d'omplir-nos de ferides i cicatrius. I del pes de la culpa, fins i tot. Encara que no poguéssim tornar enrere. Per primera vegada érem conscients d'aquells moments en els que hi havia un abans i un després. Començàvem a preguntar-nos, perduts, sobre el sentit de la nostra pròpia existència i de tot el que ens envoltava, a sentir l'angoixa del temps, de la mort... I tot això, mentre alhora sentíem aquelles primeres papallones a l'estómac, descobríem la pell, el sexe, el risc. Ens descobríem a nosaltres mateixos, i als altres...

De tan en tant, sempre cal recordar la primavera. Tornar-hi. Tornar a sentir aquell impuls que ens convenç, ni que sigui per uns instants, que és possible canviar el món, o entendre'l, o sentir-lo, i que només depèn de nosaltres.

© ORIGEN PRODUCCIONS, SL

Perquè tot era possible mentre poguéssim sentir l'impuls de viure, de la creació i de la transformació. L'esclat de la vida.

Benvinguts a EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA!

TEATRE VICTÒRIA

A PARTIR DEL 21 DE MARÇ!

17.000 ESPECTADORS!

ÚLTIMA I 3A TEMPORADA A BARCELONA! ARA O MAI!

Material gràfic i contacte:

Fotografies de Paula Costas:

<https://www.dropbox.com/sh/6fzul0mpvlrxyj/AAC6sUjffRITlJGalz73YAkJa?dl=0>

Canal de Youtube:

https://www.youtube.com/channel/UC36EQtMY_f2lUxz6k-LgGTw

Origen Produccions disposa de la gravació sencera del musical en HD al Teatre Victòria de Barcelona.

ORIGEN PRODUCCIONS

www.origenproduccions.com - info@origenproduccions.com

Contacte productora:

Oriol Miras (615331462)

ESPECTACLE EN CATALÀ

Durada: 2 hores i 30 minuts amb entreacte.

Recomanada a partir de 14 anys.

ORIGEN PRODUCCIONS PRESENTA

GUANYADOR DE 8 PREMIS TONY A BROADWAY INCLOENT-HI

MILLOR MUSICAL

EL MUSICAL DE BROADWAY BASAT EN L'OBRA DE FRANK WEDEKIND

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA

SPRING AWAKENING

LLIBRETI I
LLETRES DE
MÚSICA DE
STEVEN SATER
DUNCAN SHEIK

DIRECCIÓ
MARC VILAVELLA

DIRECCIÓ MUSICAL
GUSTAVO LLULL

COREOGRAFIA
ARIADNA PEYA

MITHOS
publicidad

dance
escool

ME
MO
RY

Rodenas

MONTIBELLO
EXPERIENCE BEAUTY

